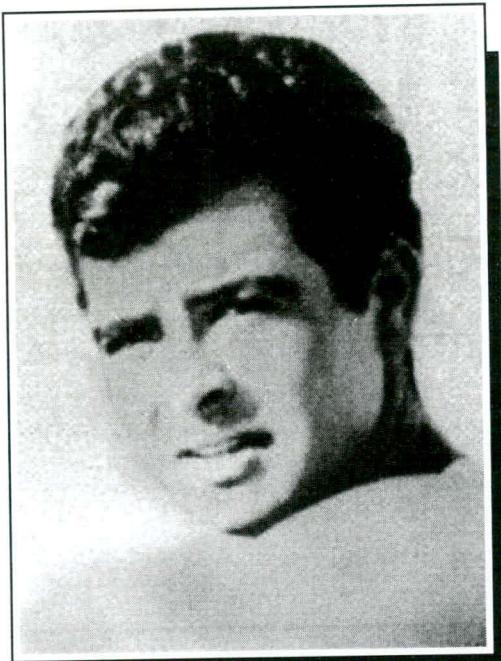

מ.א. 2034404

סמ"ר אזכיר-אלי אמיר ז"ל

סמ"ר אזכיר-אלי אמיר ז"ל
בן 24 בנפלו

בן פרנקה ואלדד
נולד בקיבוץ גבעת ברנר
ב-ב' בכסלו תש"י, 23/11/1949
התגיים ב- 3.8.1967
נפל בקרב
ב-י"ג בתשרי תש"ז, 9/10/1973
במלחמת יום הכיפורים
שרת בחיל השריון
יחידה: פלס"ר 177
מקום נפילה: חמדיה
באזור: סיני ותעלת סואץ
נקבר בחדרה
חלקה: ג, שורה: 3, קבר: 1.

הותיר הוריהם ושתי אחיות

בעל עיטור המופת

קורות חיים

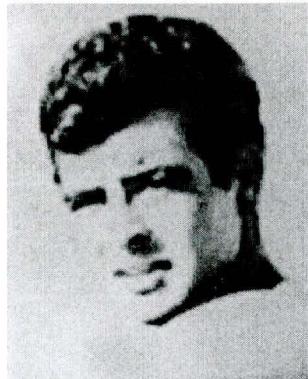
אמיר, בן פרנקה ואלדד, נולד ביום ב' בכסלו תש"י (23.11.1949) בקיבוץ גבעת-ברנר. בהיותו בן שנתיים עברה המשפחה לחיפה והתגוררה בבית-החולים "רמב"ם", בו עבד אביו כרופא. אמיר החל ללמידה בבית- הספר היסודי "בת-גלים" ולאחר מכן המשפחתו עברה לטבריה, סיימש את לימודיו בבית-הספר היסודי.

בשנת 1964 עבר עם משפחתו לחדרה, בה סיימש את לימודיו בבית-הספר התיכון. אמיר אהב באותה מידת המקצועות הריאליים וההומניים ונרגע לעזר לחביו בכיתה בתחוםים אלו בעת הצורך.

הוא היה צנווע בהיליכותיו, נחבא אל הכלים ואת אשר עשה - עשה בשקט, באיפוק רב וללא יומרות. אמיר היה בעל נפש רגישה ותוכנות של אמן. הוא היה מציר ומגלף בעצ', ולא שנזקק ללמידה ולהדרכה, בהbijתו ב��ויים פשוטים ומהירים את רגשותיו העמוקים והחמים. בעדשת מצלמותו קלט תמונות נדירות ביופין, שנושאייהן - אם וילד, פרידה מאב היוצא למרחוקים, או זוגות נאהבים לאור הרוח. הייתה בו אהבה עזה לדברים בעלי אופי רומנטי. הוא הרבה לצאת לשפת הים, שם היה מוצא מרוגע ומפלט, בהbijתו בדייגים ובגדומותיו השקיעה המשתקפים במים. אמיר היה אתלט מעולה, הרבה עסק בספורט והקדיש את חופשונו כדי להשתלם בקורסים במסגרת "מכון וינגייט" ובקורס לצלילה שהתנהל במועדון "אקווה-ספורט" באילת. הייתה בו חינניות מופלאה, שבטה את לבותיהם של

סמל ראשון
אזריאלי, אמיר

אמיר, בן פרנקה ואלדד, נולד ביום ב' בכסלו תש"י (23.11.1949) בקיבוץ גבעת-ברנר. בהיותו בן שנתיים עברה המשפחה לחיפה והתגוררה בסמוך לבית-החולמים רמב"ם בו עבר אביו כרופא. אמיר החל למלוד בבית-הספר הייסודי "בת-גלים" ואחרי שמשפחתו עברה לטבריה, סיימ שם את לימודי בית-הספר היסודי. בשנת 1964 עבר עם משפחתו לחדרה, בה סיימ את לימודיו בבית הספר התיכון. אמיר היה תלמיד מצטיין, בעיקר במקצועית הריאלית. הוא התגבר נקל על בעיות מתמטיות מסוימות ונרגע לעזר לחברי לכיתה בתחום זה. הוא היה צנווע בהליךתו, נחבא אל הכלים ואת אשר עשה - עשה בשקט, באיפוק רב ולא יומרות. אמיר היה בעל נפש רגישה ותוכנות של אמן. הוא היה מציר ומגליב בעז, ללא שנזקק ללמידה ולהדרכה, בהbijתו ב��ויים פשוטים ומהירים את רגשותיו העמוקים והחמים. בעדשת מצלמתו קלט תМОונות נדירות ביופין, שנושאיהן - אם וילד, פרידה מאב היוצא למרחקים, או זוגות נאהבים לאור הירח. הייתה בו אהבה עצה לדברים בעלי אופי רומנטי. הוא הרבה לצאת לשפת הים, שם היה מצוי מרוגע ומפלט, בהביתו בדייגים ובדמיומי השקיעה המשתקפים במים. אמיר היה אמלט מעולה, הרבה עסק בספרות והקדיש את חופשותו כדי להשתלם בקורסים במסגרת "מכון יונגייט" ובקורס לצילילה שהתנהל במועדון "אקווה-ספרט" באילת. הייתה בו חינניות מופלאה, שהבטה את לבותיהם של הסובבים אותו. בזכות קסמו האישי ונפשו הרגישה, קנה לעצמו יידידי-אמת, שעם בילה בסירותים ובטילים ברחבי הארץ, במשחקי-ספרט ובשפת הים.

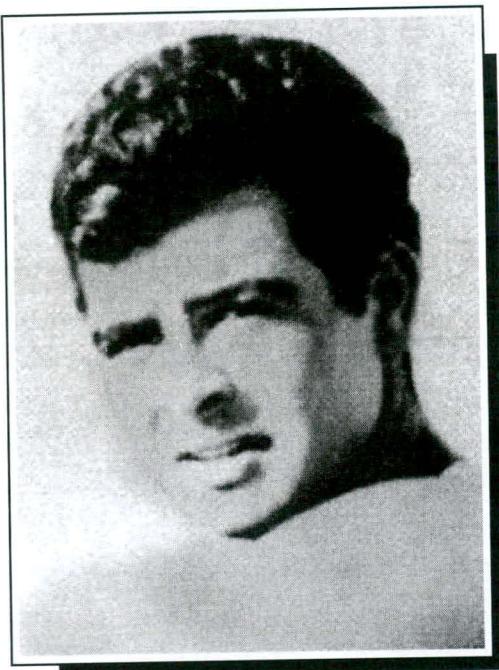

אמיר גויס לצה"ל בסוף אוגוסט 1967 והוצב לחיל-השרון. לאחר סיום הטירונות עבר קורס תותחנות ואחרי כן סיימ בהצלה קורס מפקדי-טנקים. הוא נשלח לשרת בגודן טנקים, בגדוד טנקים, בגדוד טנקים, בגזרה המרכזית של תעלת סואץ, שם עברו עליו שנות שירותו. בעיצומה של מלחמת ההתשה, בקרבות הקשים, שניהלו כוחות השרון של צה"ל, נגד המצרים, התגלה אמיר כתותחן מעולה. הוא היה איש-צווות למופת והיה הראשון שהתנדב לפעולות, שדרשו העזה ואומץ החורגים מגדר הרגיל. במהלך המלחמה היה שותף להפגזות בת היזוק בעיר סואץ ולזכותו נזקף טיבוען של שתי אוניות במימי פורט-סעיד. בעת ביקוריו בבית השתדל להציגו כל האפשר את החוויות שעבר, כדי שלא להדאג את הוריו, שידעו רק מעט על אודוט הפעולות הנוצעות שהשתתף בהן.

בסוף אוגוסט 1970 שוחרר אמיר מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השרון. לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר נסע לאיטליה ולמד הנדסת חשמל במשך שנה אחת. בשנת 1971 שב ארץ והמשיך את לימודיו בפקולטה להנדסה, באוניברסיטת "בון-גריון" בברא-שבע. הוא הספיק להשלים שלוש שנים ללימודים עד לנפילתו. במלחמת יום-הכיפורים לחמה ייחודה בגדירה המרכזית של תעלת סואץ. ביום י"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), היה גודוד הטנקים שלו ערוך במתחמם "חמדיה" ונתן להתקפת כוח גדול של האויב. הטנק של אמיר, שהיו בו עוד שלושה מט"קים מלבדו, עלה על הרכס שהקיף את המתחם, כדי לבלם את טנקו האויב המתקדים. מול הרכס המתחין להם כוח גדול של המצרים שפתח מיד בירי קטלני. כל הטנקים שבו אל המתחם, כדי להתגונן מפני האש שנתכה עליהם, פרט לטנק של אмир, שנותר לבדו על הרכס והצליח לבלום את המצרים, עד שנפגע וארבעת המט"קים בו נהרגו. על פעולתו בקרב זה הוענק לאmir עיטור המופת. הוא הובא למנוחת-עולםם בבית-העלמין בחדרה. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזכור את פולם

לאות ולעדות

כ"ס סמ"ר אוציראלי אמיר ז"ל

מ.א. 2034404.

גילה אומץ לב
הראוי לשמש מופת
במלחמת יום הכיפורים

תיאור העיתור

ביום 9 באוקטובר 1973, בעת התקפת האויב המצרי על מערך כוחותינו ב"חמדיה", הצלicho כמה מטנקי האויב להגיע למדרון הגבעה שכוחותינו התבצרו בה. מחוسر אפשרות לאכן את האויב נשלחה מחלקת-טנקים חזיתית לכיוון האויב. הטנק שסמ"ר אмир אוציראלי ז"ל לחם ממנו ואשר צוותו כלל מפקדי טנקים בלבד, נשאר אחרון בשטח, לחם בטנקי האויב והצליח לפגוע בטנקים אחדים, עד שנפגע וצוותו נהרג. במעשה זה גילו אנשי-הצוות דבקות-במטרה, אומץ-לב והתנהגות למופת.

על מעשה זה הוענק לו

עיטור המופת

לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל

רא"ל מרדכי גור
ראש המטה הכללי

אייר תשל"ה
מאי 1975

"מופת נתיך לבית ישראל" (יחזקאל י"ב, ר)

סמ"ר אזכיר-אלי אמיר ז"ל

הסובבים אותו. בזכות כסמו האישית ונפשו הרגישה, קנה לעצמו יידי-אמת, שעומם בילה בסיפורים ובטיולים ברחבי הארץ, ב邏וחקי-ספרט ובספת הים. אмир גויס לצה"ל בסוף אוגוסט 1967 והוצב לחיל השריון. לאחר סיום הטירונות עבר קורס תותחנות ואחריו כן סיים בהצלחה קורס מפקדי-טנקים. הוא נשלח לשורת בגדוד טנקים, בגיןה המרכזית של תעלת סואץ, שם עברו עליו שנות שירותו. בעיצומה של מלחמת ההתשה, בקרבות הקשים, שניהלו כוחות השריון של צה"ל, נגד המצרים, התגלה אмир כתותחן מעולה. הוא היה איש-צוות למופת והיה הראשון שהתנדב לפועלות, שדרשו העזה ואומץ החורגים מגדר הרגיל.

במלחמת ההתשה היה שותף להפגזת בתיה הזיקוק בעיר סואץ ולזכותו נזקף טיבוען של שתי אניות במימי פורט-סעיד. בעת ביקוריו בבית השתדל להצניע ככל האפשר את החוויות ש עבר, כדי שלא להזכיר את הוריו, שידעו רק מעט על אודוט הפעולות הנעוצות שהשתתף בהן.

בסוף אוגוסט 1970 שוחרר אмир מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר נסע לאיטליה ולמד הנדסת חשמל במשך שנה אחת. בשנת 1971 שב ארצה והמשיך את לימודיו בפקולטה להנדסה, באוניברסיטת "בן-גוריון" בבאר-שבע. הוא הספיק להשלים שלוש שנים לימודיים עד לנפילתו.

במלחמת יום הכיפורים לחמה יחידתו בגזרה המרכזית של תעלת סואץ. ביום יג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), היה גדור הטנקים שלו ערוץ במתחם "חמדיה" ונתן להתקפת כוח גדול של האויב. כמה מטנקיו האויב הצלicho להגיע למדרון הגבעה שכוחותינו התבצרו בה. מחוסר אפשרות לעכב את האויב נשלחה מחלקת-טנקים חזיתית לכיוון האויב. הטנק שאмир לחים עלייו ואשר צוותו כלל מפקדי טנקים בלבד, נשרר אחרון בשטח, לחים בטנקיו האויב והצליח לפגוע בטנקים אחדים, עד שנפגע וצוותו נהרג.

בماעשה זה גילו אנשי-הצווות דבקות-במטרה, אומץ-לב והתנהגות למופת. על פועלתו בקרב זה הוענק לאmir עיטור המופת. הוא הובא למנוחת-עולםם בבית-העלמין בחדרה. השair אחיו הוריו והשתי אחיו. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

אמיר אציגראלי

אמיר נולד בקיבוץ גבעת ברנר. בהיותו בן שנתיים עברה המשפחה לחיפה והתגוררה בסמוך לבית החולים "רמבם", בו עבד אביו כרופא. אмир החל ללימוד בבית הספר היסודי "בת גלים" ואחרי שמחתו עברה לטבריה, סיימ שם את לימודיו בבית הספר היסודי. בשנת 1964 עבר עם משפחתו לחדרה, בה סיימ את לימודיו בבית הספר התיכון. אмир היה תלמיד מצטיין, בעיקר במקצועות הריאליים. הוא התגבר בקלות בעיות מתמטיות מסוימות ונרגע לעזר לחבריו לכיתה בתחום זה. היה צנווע בהליכותיו, נחבא אל הכלים ואת אשר עשה - עשה בשקט, באיפוק רב ולא יומרות. אмир היה בעל נפש רגישה ותוכנות של אמן. הוא היה מציר ומגלף בעץ, בלי שנזקק ללימוד ולהדרכה, בהבינו בקווים פשוטים ומהירים את רגשותיו העמוקים והחמים. בעדשת מצלמתו קלט תמונות נדירות ביופין, שנושאיהן - אם וילד, פרידה מאב היוצא למרחוקים, או זוגות נאحبים לאור הירח. הייתה בו אהבה עזה לדברים בעלי אופי רומנטי. הוא הרבה יצא לשפט

אמיר אציגראלי

הים, שם היה מוצא מרוגע ומפלט, בהביטו בדייגים ובדמותי השקיעה המשתקפים במים. אמיר היה אתלט מעולה, הרבה לעסוק בספרט והקדים את חופשותו כדי להשתלם בקורסים במסגרת "מכון וינגייט" ובקורס צלילה שהתקנה במוועdon "אקווה ספורט" באילת. הייתה בו חיוניות מופלאה, ששבתה את לבותיהם של הסובבים אותו. בזכות קסמו האישי ונפשו הרגישה, קנה לעצמו ידי אמת, שעם בילה בסירות ובטיולים ברחבי הארץ, במשחקי ספורט ובשפת הים. אמיר גויס לצה"ל באוגוסט 1967 והוצב לחיל השריון.

לאחר סיום הטירונות עבר קורס תותחנות ואחרי כן סיימ בהצלחה קורס מפקדי טנקים. הוא נשלח לשורה בגודן טנקים, בקרה המרכזית של תעלת סואץ, שם עברו עליו שנות שירותו. בעיצומה של מלחמת ההתקפה, בקרבות הקשים, שניהלו כוחות השריון של צה"ל, נגד המצרים, התגלה אמיר כתותחן מעולה. הוא היה איש צוות למופת והיה הראשון שהתנדב לפעולות, שדרשו העזה ואומץ החורגים מגדר הרגיל. במלחמת התקפה,

אמיר אזכיראלי

היה שותף להפגזת בתים הקיימים בעיר סואץ ולזכותו נזקף טיבוען של שתי אניות במימי פורט סעיד. בעת ביקוריו בבית השתרד להצניע ככל האפשר את החוויות שעבר, כדי שלא להזכיר את הוריו, שידעו רק מעט על אודות הפעולות הנוצעות שהשתתף בהן.

בסוף אוגוסט 1970 שוחרר אмир מהשירות הסדיר והוצב ליחידת מילואים של חיל השריון. לאחר שוחרר אмир מהשירות הסדיר נסע לאיטליה ולמד הנדסת חשמל במשך שנה אחת. בשנת 1971 שב ארץ ומשיך את לימודיו בפקולטה להנדסה, באוניברסיטת "בן גוריון" בבאר שבע. הוא הספיק להשלים שלוש שנים ללימודים עד לנפילתו. במלחמת יום הכיפורים לחמה ייחידתו בגזרה המרכזית של תעלת סואץ.

ב"ג בתשרי תשל"ד (9.10.1973), היה גדור הטנקים שלו עורך במתחם "חמדיה" ונתן להתקפת כוח גדול של האויב. הטנק של אмир, שהיה בו עוד שלושה מט"קים בלבד, עלה על הרכס שהקיף את המתחם, כדי לבלום את טנקי האויב

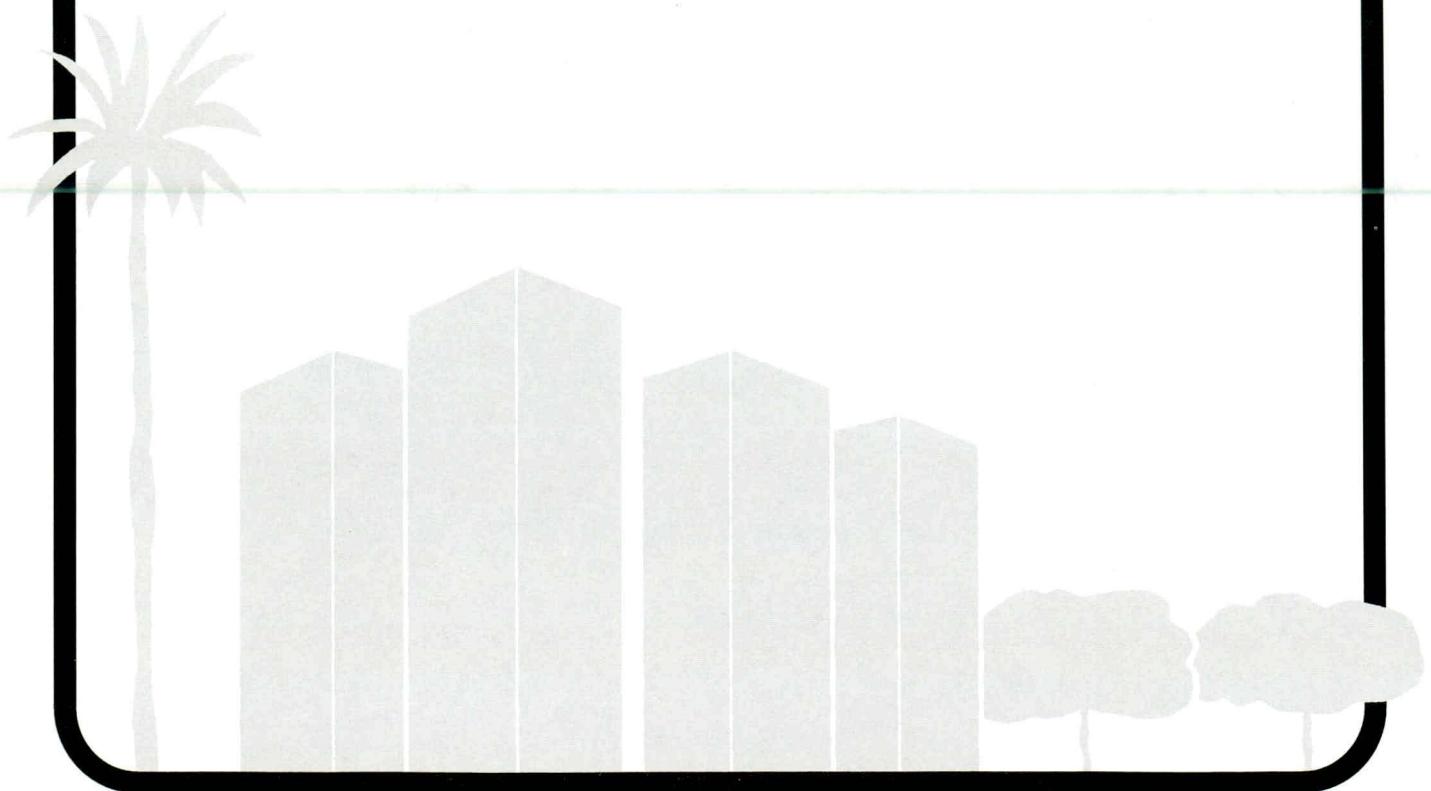

אמיר אציגראלי

המתקדמים. מול הרכס המתנין להם כוח גדול של המצרים שפתח מיד בירי קטלני. כל הטנקים שבו אל המתחם, כדי להתגונן מפני האש שנתכה עליהם, פרט לטנק של אмир, שנותר לבדו על הרכס והצליח לבלום את המצרים, עד שנפגע וארבעת המט"קים בו נהרגו. על פועלתו בקרב זה הוענק לאмир עיטור המופת.

אמיר הובא למנוחת עולמים בבית העלמיין בחדרה. השאיר אחרי הוריהם ושתי אחיות.

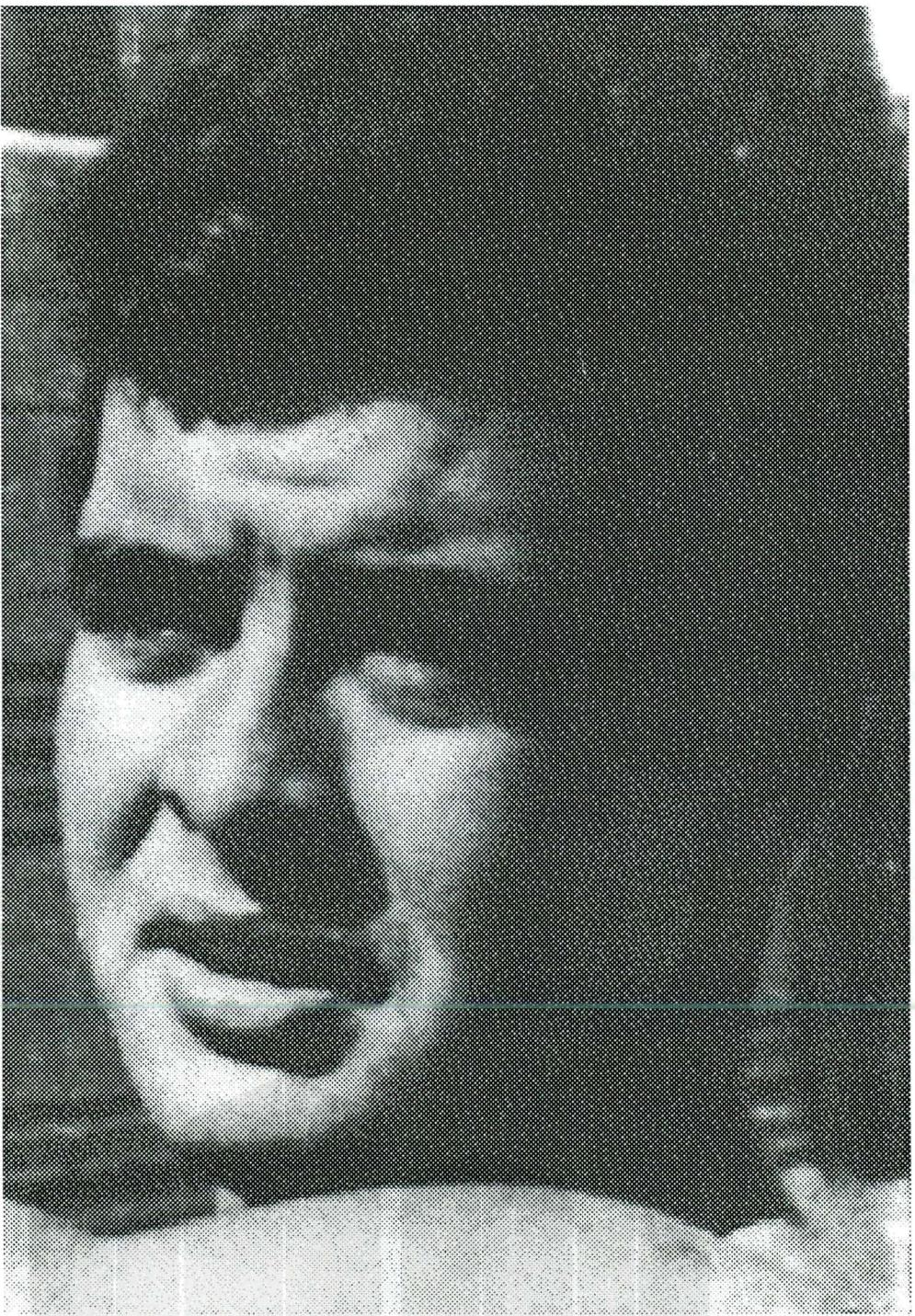
לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל ראשון.

יד לבנים - חדרה

אמיר אציגראלי בן פרנקה ואלדד אציגראלי

23/01/49 ב' בכסלו תש"י
09/10/73 י"ג בתשרי תשכ"ד

נולד ביום
נפל ביום